

raga seisis ta keskel sure issandade seltsis kuñinga lõukoera palge ees ja ütles kuñardades: „Ülewägga austatud kõrge kuñingas, armoline issand! förget suggu ollete ja suur, au ning wää polest eßimene loom; wölkse siis armolikult õigust möda ka tänagi miño wabbandlikko juttu kuulda. Teie kuñinglik arm weel truimad süsslast ial ei leidnud fui miña, mis julgest tobbin tunnistada. Paljogi seisab praego teie aujärje ümber kes mind selle öinne päärrast wihsawad. Waenlaste kurjatahtlik walle lippub teie sõbrust mul löppetama, ogga täno waña tadile! teie katsute igga asja põbjani läbbi ja kulete ni hästi süalluse fui faebaja juttu; olgo nad fullalti selja tagga luiskand ja mind taggajärrel sõssinud, miña seisani sohkomata kohto ees ja möullen: fül teie miño truust tunnete, mis sedda toggakuusomist mulle sadab.“ „Wait!“ kärgatas kuñingas — „pidage lõuad finni! teie libbekelik lorti lähheb tuulde; awwalikku tõusnud ülekohto tööd ähwarda wad teile nuhtlust. Kas pidasite rahho-leppingut, mis surest armust kõige ellajadele kulutasin ja wande sõñaga finnitasin? — Seal seisab leinaja fuk Kannusjalg, kelle lapsed teie, ülekohtune warras! üksteise järel enamisti kõik ärratörvisite! Armastust miño wasto püate, ussun ma, se läbbi ülestunnistada, et miño kuñinglikko welli awwalikult põlgate ja miño truui süssastele pussi teete. Waene Hints kautas ühhe silma ja tertwise! Messikäppal lõhheb niõni näädal

aega wallosaid aru parrandades. Toho, ärriskelm! mis pikemalt teiega waidlema aßan: laebojaid on ulgakeste, töeks tehtud furju si fullalti; peasmist teil ei olle lota.“ Reinowadder kostis ollandliskult: „Armoline kuñinga issand, kas miña sellevärast nuhtluse wärt! eßi se ehk miño si et Messikäp werte pääga taggasid tulli? Rudda tö nõnda palk! ütleb waña tarf-sõña. Üleliig julgusses lippus ta sõgge wää faupa tallomehhhe messipu fallale, ei kuulnud miño keeldu; maggas meekärje iño pistis tema mõistuse — ei tobbi nimetada: fuhho? — Tükkasid tornilased tallopoead tema ferre peale, eks olnud Messikäppal tuggewurst ja rammo fullalti wasto panna; sõimas ja wopsis rahiwas tedda, mis ta siis fui wahwa mees neile laimu ja matsusi lätte ei taßund enne fui jõkke pakko põggenes? — Ja fui ißane, kas Hints, fedda lahkelt wasto wötsin ja wöeras, peo roaga sõötsin, ennast warguse eest ei oskand oida, waid miño sõbralikko nõu wasto ösel salamabti lehtomehhhe kuni wargale pugges ja seal willetsat sahjo leidis: kas se siis miño si? Mai kas miña nende põrase tö päärrast nuhtluse wärt ollen? Sesuggune kohtomõistmine sadaks teie kuñinglikko aule iggawest äbbi! Agga teie käes wölli ning melewald; olgo asja otsus felgem fui selge, kohto otsus teie käes: teie wörite miñoiga tehha, mis tahate, idusko fest mulle kasso ehk sahjo. Tahhate mind keta, küpsetada, ärrakägistada ehk mõdegaga